

- genstand for nærmere drøftelser i den foreliggende sammenhæng, hvilket måske kan undre, når rækkevidden af de etablerede forpligtelser tages i betragtning. Det samme var til fældet med hensyn til kriminalisering af at modtage oplæring til terrorisme. Også etablering af en generel pligt til anmeldelse blev droppet. Kommissæren for menneskeretligheder var fortalere for at skabe en forpligtelse til kriminalisering af medlemskab.
- 31) Explanatory Report par. 107, jf. Meeting Report December 2004 p. 4. En deltagerstat kan afgive erklæring herom.
- 32) Spørgsmålet om kriminalisering af at modtage oplæring til terrorisme blev anset som for kontroversielt og derfor ikke genstand for nærmere drøftelser i den foreliggende sammenhæng.
- 33) Sprogbrugen er ikke soleklar. En person kan have en intention, en færdighed kan ikke. Meningen må være noget i retning af, at den, der modtager instruktion, har til hensigt at bruge den til på en eller anden måde at fremme en eller anden form for terrorist offence. Men det er ganske tvivlsomt, hvad der nærmere ligger heri. Den danske oversættelse afspejler meningsusikkerheden, idet vendingen the skills provided are intended to be used for this purpose gengives som, »at det er hensigten, at de givne færdigheder skal bruges til dette formål«. Herved skærpes kravet til graden af lærlingens forsæt i forhold til den engelske tekst, der kan forstås som udtryk for et krav om, at de meddelte færdigheder objektivt set skal være egnede til anvendelse i et bestemt formåls tjeneste, uden at lærlingen nødvendigvis har bestemt sig for at gøre brug af dem på denne måde.
- 34) Jf. artikel 9 om ancillary offences. Efter artikel 9 (1) er forskellige former for medvirken omfattet i relation til såvel tilskyndelse og hvervning som oplæring. Efter artikel 9 (2) er forsøg på hvervning eller oplæring omfattet, men ikke forsøg på tilskyndelse. Den komplicerede bestemmelse er udformet under indtryk af tilsvarende bestemmelser i konventionerne om terrorbombninger og terrorfinansiering. Enkelte delegationer foreslog helt at udelade bestemmelsen vedrørende forsochandlinger, men forgæves. Det er imidlertid forudsat, at kriminaliseringen af forsøg sker i overensstemmelse med den enkelte deltagerstats nationale retstradition, og at der herved kan forekomme forskelle fra land til land.
- 35) I bemærkningerne til Justitsministeriets lovforslag og forarbejderne til dette gives der en lidt forenklet fremstilling af indholdet i artikel 9, idet bemærkningerne kan læses som udtryk for, at kriterierne i tilknytning til ansvar for sidstnævnte variant af medvirken, dvs. bidrag i form af bistand o.l., knytter sig til alle former for medvirken, hvilket sådan set ikke er tilfældet.
- 36) Explanatory Report par. 101.
- 37) Smh. bekendtgørelse af konvention om traktatretten, bki. 34, 1980, kapitel 3, afsnit 3.
- 38) Jf. artikel 8, der i øvrigt svarer til en bestemmelse i finansieringskonventionen. I visse lande er utjenligt forsøg ikke altid strafbart.
- 39) Jf. Explanatory Report par. 79 og 126-127.
- 40) Den nugældende bestemmelse med dette nummer ophæves og får med et delvis ændret indhold en ny placering som § 114 b.
- 41) I andet led af bestemmelsens første punktum bestemmes det, at straffen under de i bestemmelsen anførte betingelser kan stige til fængsel indtil 6 år, selv om den højeste foreskrevne straf for den pågældende handling er mindre end 4 års fængsel.
- 42) Referat af Rådets samling den 6. december 2001, 14845/1/01 DROIPEN 103 CATS 49. Se nærmere Vestergaard, Tidsskrift for Kriminalret 1/2006.
- 43) Jf. således artikel 2 om konventionens formål.
- 44) Artikel 12. Smh. artikel 3, der tilsvarende fremhæver forudsætningen om respekt for menneskeretlige forpligtelser i relation til den forebyggende indsats.
- 45) For en sammenfatning af praksis ved EMD vedrørende kravet om lex certa, se Vestergaard, UfR 2004 B.373 ff.
- 46) Jf. Parliamentary Recommendation 1550 (2002). I en udtalelse om konventionsudkastet fra kommissæren for menneskeretligheder, Alvaro Gil-Robles, gentog han sin støtte til tanken om en generel europæisk konvention med en almen definition af terrorisme.
- 47) Se nærmere Explanatory Report par. 48.
- 48) Konventionens artikler 6 og 7.
- 49) Den foreslåede bestemmelse er stadig unødigt vidtgående, se Vestergaard, Tidsskrift for kriminalret 1/2006. I svensk ret har man således klaret sig med de almindelige regler om forsøg og medvirken. Andre steder har man fornuftigvis valgt at knytte an til forbud mod deltagelse i en terrorgruppe.
- 50) I øvrigt indeholder Straffelovrådets betænkning en mindretalsudtalelse fra professor Vagn Greve, der foreslår at kræve kvalificeret forsæt i form af hensigt. Problemet ligger snarere i spørgsmålet om den fornødne konkretisering af forsættet.
- 51) Hertil kommer, at der også i denne sammenhæng tales om »terrorhandlinger«, selv om både konventionsbestemmelserne om hvervning og oplæring, straffelovens gældende § 114 b samt de af Justitsministeriet foreslåede bestemmelser vedrører forhold med tilknytning til lovovertrædelser, der ikke nødvendigvis er terrorhandlinger.
- 52) Dvs. § 114 b, som efter lovforslaget bliver til § 114 e og samtidig udvides til bl.a. at omfatte fremme af enkeltmandsvirk-somhed.
- 53) Det er vel at mærke hos hververen, der skal foreligge fornøden konkretisering, ikke den hvervede. Spørgsmålet ses ikke drøftet i forarbejderne.
- 54) Smh. bemærkningerne nedenfor om strl. § 136, stk. 1, der uspecifikt kriminaliserer offentlig tilskyndelse til »forbrydelse«
- 55) U 1938.407 Ø. Den domfældte blev i øvrigt også dømt for overtrædelse af strl. § 140 ved angreb mod jødiske tros-lærdomme i den aktuelt omtalte dom for blasfemi, jf. U 1938.419 Ø.
- 56) U II, strl. bet. 1917 mot. s. 133.